

saa have revet Fæstningen mod Land- siden ned, er det maaske ikke saa let for Tyskland at forsvare Byen mod en anden Stormagt, men de ville saa i alt Fald kunne gøre en Ting, inden de trække sig tilbage, nemlig ødelægge alt, hvad der hører Krigshavnen til. Derfor mener jeg, at Krigshavnens Beholdninger og alt, hvad der hører dertil, bør henlægges til et andet Sted, udenfor København, saaledes at vi ikke faa vort Kulturcentrum, vor store, herlige Hovedstad ødelagt af unyttige Krigsbedrifter, men faa alt dette henlagt til et Sted, der kan befæstes i ikke større Udstrækning, end at den Hær, som til enhver Tid kan skaffes til Veje paa Sjælland, kan forsvare det, en Fæstning, som er stor nok til at rumme Krigshavnen og Armeens nødvendige Depoter og sligt, men heller ikke større, en Fæstning, der ikke, som Københavns Fæstning, skal rumme en halv Million Indbyggere, som det vil være umuligt at underholde, en lille Fæstning altsaa, der, som jeg siger, med den Styrke, der til enhver Tid kan være til Stede paa Sjælland, kan forsvare sig gennem Maaneder og saaledes afvente den venskabelige Magt, som maaske vil komme os til Hjælp. Gøre vi det, saa er der ikke Tvivl om, at vi rundt i Landet kunne blive ved at føre Kampen for vor Selvstændighed, for vor Eksistens, thi det er jo indlysende, at vort Folk, vore Soldater, vor Ungdom ere lige saa dygtige som alle andre, ere i Stand til at kæmpe lige saa godt som de, der gøre Invasion i vort Land. Og gøre vi det, saa er der i alt Fald Mulighed for, at der kan vokse op i Europa en Stemning for at komme os til Hjælp. Men saa maa man have længere Tid at give til dem, som ville være os venskabelig stemte og komme os til Hjælp, end de 10—14 Dage, som selv de saakaldte sagkyndige mene, at Københavns Befæstning kan holde sig. Jeg agter i alt Fald til anden Behandling at stille Ændringsforslag, der gaa i den Retning, jeg her har angivet. Det vil være meget vanskeligt for den enkelte Mand at stille Ændringsforslag, hvor man mangler alle mulige Beregninger og sligt, og jeg ser godt, at den Fæstning, jeg tænker mig, og med Hensyn til hvilken jeg ikke kan sige, hvor den bedst kan ligge — efter min Mening, vil den ligge bedst henimod Køge Bugt i den sydlige Ende af Kallebodstrand, og Kallebodstrand maa i saa Fald være ud- dybet saaledes, som det var Hensigten for 50 Aar siden —, kan koste mange Penge. Men der er dog een Ting, som er indly-

sende, og det er, at selv om det vil koste en Del, kan der skabes et nyttigt Forsvar — og jeg kan ikke tro andet, end at naar jeg kunde skaffe en tilstrækkelig udarbej- det Plan i saa Henseende, vilde alle Par- tier i Landet slutte sig dertil fremfor til disse aldeles urimelige Foranstaltninger ved København. Og dertil kommer, at selv om det skulde koste en Del, saa vil det jo aldrig kunne komme til at koste saa meget, som en Fæstning omkring Kø- benhavn vil koste; thi dette vil jo maaske løbe op til 100 Mill. Kr. eller maaske mere. Der regnes nok nu paa en 40 Mil- lioner, men eftersom der endnu aldrig i Verden har eksisteret en Fæstning, som er bleven færdig, vil denne Fæstning hel- ler ikke være færdig dermed. Og i alt Fald vindes der een Ting for København, og det er, at de betydelige Arealer, som ligge ude ved det dybe Vand ved Indløbet til København, hvor Krigshavnen nu lig- ger, hvis denne flyttes, blive ledige til største Nytte og Gavn for Byen og for hele Erhvervslivets Udvikling, til Fabrik- ker og andre Ting, og jeg tvivler ikke paa, at de Grunde ville kunne afhændes til en saadan Pris, at en væsentlig Del af Udgifterne til en anden Krigshavn der- igennem vil kunne tilvejebringes. Hermed skal jeg slutte.

Udenrigsministeren (*Ahlefeldt-Laur- vig*): Til det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) skal jeg kun udtale, at der bagved Regeringens Ønske om at sikre vor Neutralitet ved et betryggende Forsvar absolut ikke ligger Frygten for, at denne Neutralitet skulde blive krænket af en bestemt Stormagt. Der foreligger intet som helst om, at Faren for os under en Krig snarere skulde komme fra den ene Side end fra den anden. Som vor Udenrigspolitik er ogsaa vort Forsvarsvæsen foreslaaet ordnet uden nogen som helst Brod overfor nogen Magt.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Bluhme: Til den sidste Udtalelse skal jeg sige, at jeg har aldrig tvivlet paa, at den højtærede Udenrigsminister førte sin Politik saaledes, at der ikke kunde gøres nogen Indvending fra nogen Magts Side. Men det er ubetinget min Opfattelse, at det Militærparti, som her- sker her i Landet — jeg tvivler ikke paa